

Oikeustapauskokoelma

Asia C-86/12

**Adzo Domenyo Alokpa ym.
vastaan
Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration**

(Cour administrativen (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Unionin kansalaisuus — SEUT 20 ja SEUT 21 artikla — Direktiivi 2004/38/EY — Sellaisen kolmannen maan kansalaisen oleskeluoikeus, joka on alaikäisten unionin kansalaisuuden omaavien pikkulasten suoraan takenevassa polvessa oleva sukulainen — Unionin kansalaiset, jotka ovat syntyneet muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalaisuus heillä on, ja jotka eivät ole käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen — Perusoikeudet

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.10.2013

1. *Unionin kansalaisuus — Perussopimuksen määräykset — Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus — Direktiivi 2004/38 — Alaikäiset unionin kansalaiset, jotka eivät ole koskaan käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, jotka ovat aina oleskelleet asuinjäsenvaltiossa ja joilla on toisen jäsenvaltion kansalaisuus — Sen hyväksyttävyyys, että asuinjäsenvaltio kieltäytyy tunnustamasta oleskeluoikeutta kolmannen maan kansalaiselle, joka on mainittujen unionin kansalaisten vanhempi — Velvollisuus täyttää edellytys, joka koskee riittävien varojen ja kattavan sairausvakuutusturvan omaamista asuinjäsenvaltiossa*

(SEUT 20 ja SEUT 21 artikla; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38 7 artiklan 1 kohta)

2. *Unionin kansalaisuus — Perussopimuksen määräykset — Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus — Alaikäiset unionin kansalaiset, jotka eivät ole koskaan käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, jotka ovat aina oleskelleet asuinjäsenvaltiossa ja joilla on toisen jäsenvaltion kansalaisuus — Sen hyväksyttävyyys, että asuinjäsenvaltio kieltäytyy tunnustamasta oleskeluoikeutta kolmannen maan kansalaiselle, joka on mainittujen unionin kansalaisten vanhempi — Edellytys — Kieltäytyminen, joka ei johda siihen, että mainitut kansalaiset eivät tosiasiallisesti voi käyttää pääosaa oikeuksista, jotka heillä on unionin kansalaisen aseman perusteella*

(SEUT 20 artikla)

1. SEUT 20 ja SEUT 21 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että jäsenvaltio epää kolmannen maan kansalaiselta oikeuden oleskella sen alueella, vaikka kyseinen kansalainen vastaa yksin sellaisten pienten lasten huollosta, jotka ovat unionin kansalaisia ja jotka ovat syntymästään lähtien oleskelleet hänen kanssaan kyseisessä jäsenvaltiossa ilman, että heillä olisi tuon saman jäsenvaltion kansalaisuus ja että he olisivat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, jos kyseiset unionin kansalaiset eivät täytä Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetussa direktiivissä 2004/38 vahvistettuja

edellytyksiä. Tuon jälkimmäisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, jonka mukaan tällaisilla unionin kansalaisilla on oltava riittävät varat ja kattava sairausvakuutusurva, on tosin tulkittava siten, että on riittävää, että mainituilla unionin kansalaisella on tällaiset varat, eikä kyseisessä säännöksessä aseteta mitään vaatimuksia niiden alkuperän suhteen, joten nuo varat voivat tulla kolmannen maan kansalaiselta, joka on asianomaisten pikkulapsia olevien kansalaisten vanhempi. Jos direktiivin 2004/38 7 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset eivät täyty, SEUT 21 artiklaa on kuitenkin tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että lasten vanhemmalta evätään oikeus oleskella jäsenvaltion alueella.

(ks. 27, 29–31 ja 36 kohta sekä tuomiolauselma)

2. SEUT 20 artiklasta on todettava, että on olemassa hyvin erityislaatuisia tilanteita, joissa oleskeluoikeutta ei siitä huolimatta, ettei kolmansien maiden kansalaisten oleskeluoikeuteen liittyvää toissijaista oikeutta ole sovellettava eikä kyseinen unionin kansalainen ole käyttänyt liikkumisvapauttaan, voida poikkeuksellisesti evätä kolmannen maan kansalaiselta, joka on kyseisen unionin kansalaisen perheenjäsen, koska tällä kansalaisella olevan unionin kansalaisuuden tehokas vaikutus jätettäisiin ottamatta huomioon, jos tällaisen epäämisen seurauksena kyseinen unionin kansalainen tosiasiallisesti joutuisi lähtemään koko unionin alueelta eikä hän siis tosiasiallisesti voisi käyttää pääosaa oikeuksista, jotka hänellä on unionin kansalaisen aseman perusteella. Kolmannen valtion kansalainen, joka vastaa yksin sellaisten pienten lasten huollosta, jotka ovat unionin kansalaisia ja jotka ovat syntymästään lähtien oleskelleet hänen kanssaan kyseisessä jäsenvaltiossa ilman, että heillä olisi tuon valtion kansalaisuus, voisi kuitenkin saada johdetun oikeuden saattaa lapset siihen jäsenvaltioon, jonka kansalaisuus näillä on, ja oleskella siellä heidän kanssaan. Tästä ilmenee, että sen seurauksena, että kyseisten unionin kansalaisten asuinjäsenvaltion viranomaiset kieltäytyvät myöntämästä oleskeluoikeutta heidän vanhemmalleen, hänen lapsensa eivät lähtökohtaisesti joudu lähtemään koko unionin alueelta.

(ks. 32, 34 ja 35 kohta)